

ikke som udgangspunkt er bundet af de fælles regler, som de andre er blevet enige om.

Peter Skaarup (DF):

Det er jeg jo så glad for, altså at det er sådan, for det har betydning for de liberaliseringer, som de andre lande nu fumler rundt med, og som jo i hvert fald i forhold til vores lovgivning ville indebære nogle liberaliseringer, hvad angår familiesammenføring, som vil være helt umulige at acceptere ud fra den debat, vi har haft i Danmark, og også ud fra det resultat, der kom af folketingsvalget den 20. november 2001.

Men jeg vil godt spørge statsministeren, om det, statsministeren her siger, i virkeligheden ikke er et meget godt argument for, at vi skal bevare det forbehold, vi har på området, og et meget godt argument imod det, regeringen jo ellers ofte fremfører her i Folketingssalen og i offentligheden, nemlig at man skal afskaffe de fire forbehold, vi har i forhold til EU.

Er det i virkeligheden ikke alle tiders, at vi har det forbehold, der gør det muligt for os at føre vores egen udlændingepolitik, hvilket i realiteten betyder, at danske statsborgere, der stemmer ved folketingsvalg, kan være med til at bestemme den danske udlændingepolitik? Er det ikke rigtigt forstået, at det, statsministeren i virkeligheden siger om, at vi kan undgå de her regler, er, at vi kan være glade for, at vi har et forbehold?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der to medspørgere. Den første er fru Elisabeth Arnold, og derefter er det hr. Søren Krarup.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var et meget overfladisk og kort svar, statsministeren gav på hr. Peter Skaarups meget vigtige spørgsmål.

Jeg vil gerne spørge, om statsministeren kan bekræfte, at dansk udlændingepolitik jo ikke blot drejer sig om familiesammenføringsregler, men også drejer sig om flygtningepolitik, vanderende arbejdskraft og kriminalitetsbekæmpelse på tværs af grænserne, og vil statsministeren ikke give mig ret i, at dansk politik på det område ikke kan føres uafhængigt af det europæiske samarbejde?

Søren Krarup (DF):

Hr. Peter Skaarup har for så vidt sagt, hvad der skal siges, men jeg vil godt bede statsministeren af hensyn til os lidt mere tungnemme at slå fast

helt umisforståeligt – hermed vil jeg ikke inddrage integrationsministeren i de tungnemme, jeg taler kun på egne vegne – at der slet ikke er tvivl om, at de forbehold, der gælder fra dansk side med hensyn til EU's udlændingepolitik, altså ikke tvinger os i Danmark til at rette noget som helst på vores udlændingepolitik, intet EF-direktiv kan bestemme vores udlændingepolitik.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Dansk Folkepartis spørgsmål får også mig til at komme op af stolen, og jeg vil gerne spørge statsministeren, hvad regeringens indstilling til det her spørgsmål havde været, hvis det danske forbehold ikke var der. Ville Danmark ikke rette sig efter EU's forskellige vedtagelser, hvis ikke forbeholdene havde været til stede, og selvfølgelig også den dag Danmarks forbehold ikke er der længere?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fru Elisabeth Arnold kaldte mit svar overfladisk. Jeg svarede på, hvad jeg blev spurgt om, præcist og kort, og mere er der i og for sig ikke at sige om dét, men man kan godt føje mere til, og det vil jeg gøre om et øjeblik, men først vil jeg sige til hr. Søren Krarup, at som jeg har beskrevet situationen, er der ikke nogen, der kan tvinge os til noget. Vi kan selv vælge at gøre nogle bestemte ting; vi kan også vælge at gøre det samme som EU, men det er op til os selv.

Kl. 14.05

Det fører mig over til hr. Peter Skaarup og til fru Elisabeth Arnold, som spørger om det samme fra hver sin indfaldsvinkel.

Hr. Peter Skaarup siger: Jamen er det så ikke en stor fordel, at vi har forbeholdet? Og fru Elisabeth Arnold peger på: Er det ikke en stor ulempe, at vi har forbeholdet? Og i den sag må jeg sige, at jeg er enig med fru Elisabeth Arnold og derfor uenig med hr. Peter Skaarup i, at det skulle være en fordel af have forbeholdet, for sagen er jo den, at regler på dette område besluttet ved enstemmighed, og hvis Danmark derfor ikke havde sit forbehold, så sad Danmark med ved det bord, hvor disse beslutninger blev truffet, og vi kunne derfor påvirke, hvordan det fælles direktiv skulle se ud. Nu er det de andre, der beslutter, hvordan det skal se ud, og derefter kan vi så tage stilling til, om vi vil følge det eller ikke følge det. Der har fru Elisabeth Arnold jo altså ret i, at hele det her område er så stort og komplekst, at man ikke bare kan se Danmark